

## Huiputustako

Federer ja Nadal ovat ilmoittautuneet kilpailuihin. Heidät on sijoitettu kaavion ykköseksi ja kakkoseksi. Lippuja ostetaan solkenaan. Pari päivää ennen turnauksen alkua kummankin herran edusmiehet ilmoittavat, että tähdet ovat väsyneitä. Ei kärsi kisata. Tilalle otetaan sääntöjen mukaan tuntemattomat lakiluuserit. Huiputustako?

Vanha Siegwulf Turekin ohjaama Puccinin Tosca lämmitetään taas uudelleen Suomen Kansallisoopperassa. Olen nähnyt ohjauksen kaksi kertaa. Ei vakuuttanut paitsi kuten aina salpaava aaria E lucevan le stelle.

Nyt oli kuitenkin Toscaksi hankittu suomalainen tähtisopraano ja kumppaneiksi Juha Uusitalo ja venäläinen tenoritykki Vladimir Kuzmenko. Sinne piti hankia liput.

Tähtisopraanosta kirjoitettiin ennakkoon sivuittain. Häntä haastateltiin medioissa. Ensiltä tuli ja meni. Arvostelut eivät menneet putkeen. Tähti kutsui niitä teeveen haastattelussa henkilökohtaisuuksiin meneväksi paskanheitoksi.

Minun esitykseeni perjantai-illaksi oli siis ladattu kovasti panoksia. Olivatko hesarin, turkkarin ja aamoksen besservisserit oikeassa vai heittivätkö he vain henkilökohtaista son-taa?

Aamulla kahvi meni väärään kurkkuun. Mitä helkuttia! Sopraano on sairastunut. Ranskasta on tilattu tuuraaaja. Ajelin kiihtyneessä tilassa reilun puolen tunnin matkan töihin. Mietiskelin. No, ei ainakaan peruuteta.

Aamupäivällä matkapuhelimeen tuli soitto oudosta numerosta. Kansallisoopperasta, huomenta. Teillä on liput illan esitykseen. Tiedättekö? Joo, mutta miksi soitatte minulle. Meitähän on tuhat. Joo, mutta kun olette sellainen vakiasiakas. Ikävää, mutta tulette kenties yllättymään, sanoi herttainen leidi.

Paikkaajaksi oli palkattu ranskalainen Sylvie Valayre. Jos sanoo vaan suomeksi sylvii valeer, ei paljoa erehdy. No, hänhän on melkein tuttu. Varsinainen Puccini-taitaja. On laulanut metit, laskaalat, koventkaardenit ja muut. Vakirepertuaariin Puccinilta kuuluu Manon, Cio-cio-san, Minnie, Magda, Turandot ja tietysti Tosca.

Sylvie saapuu Helsinkiin esityspäivänä. Oopperajohtaja Korhonen selosteli taksissa vähän täkäläisiä kuvioita. Pukuja soviteltiin viideltä. Esitys alkoi seitsemältä.

Olen muistaakseni nähnyt viisi eri Tosca-ohjausta. Jotkut synkkiä kuten Prahan, jotkut ylitunteellisia kuten Mariinskin. Turekin ohjaus, jonka näin nyt kolmannen kerran, on enemmänkin sellainen tavallinen, odotettu. Ja minä odotan kuitenkin aina vaan kolmannen näytöksen alle kolmen minuutin kirjettä E lucevan le stelle.

Sylvie Valayre oli alusta alkaen mitä kokenein Tosca. Ei mitään epäröintiä, ei harhailua vaan täysillä ensi tahdeista! Huokui koko ajan, että muut esiintyjät yrittivät kaikin keinoin tukea häntä. Loppua kohden varmistui, että Sylvie on mitä koskettavin Tosca.

Esityksen sankariksi nousi kuitenkin jylisevä Juha Uusitalo. Hän teki Scarpiasta himokkaan, voimakkaan, irstaan, oikean paskiaisen.

Ei puhettakaan, että meitä olisi huiputettu.

pajen